

Katowice dnia 30.05.2023r.

Witam wszystkich przyjaciół, koleżanki i kolegów przybyłych na dzisiejsze spotkanie debatę „ Mundurowi dla demokracji „ , a w szczególności organizatorów czyli przedstawicieli Bractwa Mundurowego RP oraz Związku Emerytów i Rencistów Straży Granicznej. Witam serdecznie przybyłych przedstawicieli naszego Parlamentu, których od lat uważamy za swoich przyjaciół.

W lipcu ubiegłego roku dziękując za udział uczestnikom w podobnym spotkaniu wspominałem, iż przyszedł już czas aby przedstawić sytuację finansową emerytów policyjnych i zwrócić się z prośbą do Parlamentarzystów o zainteresowania się tym problemem.

Korzystam dzisiaj z tej okazji i w imieniu własnym, Zarządu Koła SEiRP w Sosnowcu i wielu emerytów dotkniętym tym problemem zaprezentować obecną sytuację.

Ustawa o Milicji z 1959 roku dotycząca pragmatyki emerytalnej stanowiła, iż funkcjonariusz mógł przejść na emeryturę po przepracowaniu trzydziestu lat ogólnej pracy w tym dziesięciu w Milicji. Późniejsze zmiany przedłużyły okres lat dziesięciu do piętnastu. Emerytura wynosiła w tych przypadkach 85% ostatniego wynagrodzenia na zajmowanym stanowisku oraz ustawa umożliwiała dopracowania już w cywilu kolejnych lat pracy do otrzymania 100% emerytury.

W roku 1993 emeryci już policyjni otrzymali decyzję o zmianie emerytury, która obniżała wysokość emerytury do 75% z tym, iż gdy nastąpią podwyżki w Policji to emeryci po trzech miesiącach będą mieli podnoszone emerytury do 75 % obecnego wynagrodzenia policjanta na zajmowanym stanowisku przed odejściem emeryta na emeryturę. Pragmatyka ta nie przewidywała dopracowywania lat pracy do zwiększenia procentowego emerytury. Z uwagi na inflację wartości pieniądza emeryci godzili się na takie zmiany.

W krótkim jednak czasie pragmatyka emerytalna została zmieniona pozostawiając 75% emerytury wyłączając jej rewaloryzację oraz możliwość dopracowania w cywilnej pracy lat umożliwiającej jej podwyższenie.

Emeryci zostali więc z emeryturami w wysokości 75 % . Pomimo podejmowanych przez emerytów pracy zarobkowej od której odprowadzane były składki do ZUS-u emeryci z tego tytułu do chwili obecnej nie mają prawa do podwyższenia z wydawałoby się wypracowanej emerytury.

Emeryci Ci od trzydziestu lat czują się ukarani comiesięczną dożywotnią grzywną w wysokości 25% własnej emerytury. Można zadać pytanie czy jest taki demokratyczny kraj, który za uczciwie przepracowane lata pracy nie wypłaca emerytury.

Jeżeli takie decyzje stosownych władz są decyzjami politycznymi to pragnę nadmienić, że funkcjonariusze pracujący w ogniowach patrolowych, dzielnicowi, pracownicy operacyjni i dochodzeniowi w Komisariatach, Komendach Miejskich i Powiatowych czy wyższych zajmujący się ściganiem sprawców przestępstw kryminalnych byli zagrożeniem politycznym dla kogokolwiek . Kto choć trochę orientuje się w sposobie pracy tych funkcjonariuszy wie, że poświęcają się wykonywaniem swoich zadań służbowych , a polityce poświęcają tyle zainteresowania jak każdy obywatel naszego kraju.

Proszę dziś obecnych i życzę przyszych Parlamentarzystów o pochylenie się nad tym problemem . Emeryci, o których wspominałem to dzisiaj ludzie w wieku ponad siedemdziesiąt , osiemdziesiąt i więcej lat. Ich emerytury są coraz bliżej najniższej krajowej emerytury, a w bardzo wielu przypadkach poniżej 50% jej obecnej wartości. To ludzie schorowani wydający dużą część swoich dochodów na leki i na podstawowe utrzymanie.

Dopóki pozwalało im zdrowie dorabiali w różnych zawodach nie mając dzisiaj z tego tytułu należnych Im korzyści. Osoby te nie korzystają nawet z jakiegokolwiek socjalnej pomocy finansowej wstydząc się o nią prosić. Ufali zawsze władzom , że służąc społeczeństwu będą za to właściwie wynagrodzeni.

Proszę dla nich o pomoc w coraz trudniejszej dla nich sytuacji finansowej.

Prezes Zarządu Koła nr 21 SEiRP
w Sosnowcu

Ryszard Mędrzyk

